

то могъ не щѣ“ — и — „ако не ставать работы тѣ, какъ то мы искамы, треба да ги искамы, какъ то ставать“ — и — „ако не можешъ да сторишъ, колко то си длъженъ, длъженъ си да сторишъ, колко то можешъ.“ Любопытно благодареніе дава тая фигура на слово то и на писма та, кога то редко ся употреблява.

33-о. Противоположеніе (Antithesis) приближава много при превращеніе то, и става, кога то членове тѣ стоѣтъ противни споредъ речи тѣ н. п. „богъ става чловѣкъ, що то чловѣка да направи бога.“ Тая фигура е употребителна много въ канона на Рождество Христово. — „невидимый является . . .“ и проч. Естественна хубость докарва тая фигура, кога то мысль та го изыскува; и защо то нема нѣщо, кое то да нема и противно то си.

34-о. Восхожденіе (Klimax) е, кога то періода има много чясти, и втора та чясть начнава отъ таква речъ, каква то има първа та на край си, и тѣй варви до край періода, н. п. „Насъ ще прослави ваше то име; а ваше то име ще прослави добродѣтель та, а добродѣтель та ще прослави самага бога“ — и т. д. Но треба да ся употреблява тая фигура на рѣдко: защо ся познава чи е дѣло художества.

35-о. За колко то фигуры говорихмы до тукъ тѣ сѣ фигуры на слово то, или на речи тѣ, и ся дѣлѣтъ на три, приложны, изятны, и по подобности — първы тѣ сѣ. Изобилованіе, Многоокончателно, Многосоюзіе, Единначатіе, Единоокончяніе, Совокупленіе, Окруженіе, Возвращеніе, Превращеніе, и Восхожденіе. А изятни сѣ, Умолчяніе, Безсоюзіе, Спряженіе. А по подобности сѣ Равночленно, Словопроизведеніе, Анаграматизмъ, Имятвореніе, Парихизисъ, Согласноокончателно, Созвучіе, Соименованіе, и Противоположеніе. Отъ тѣхъ естественны сѣ тѣя. Имятвореніе, Парихизисъ, Созвучіе, Многосоюзіе, Безсоюзіе, Единначатіе, Единоокончяніе, Возвраще-